

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Teleorman

Str. Dunării nr. 188
Alexandria, Teleorman
Tel : +0247 312 788
Fax : +0247 421 178
e-mail: ALTRJUDX01@mfinante.ro

D E C I Z I A

Nr. 36 din 2011

Privind: soluționarea contestației formulată de **S.C. .... S.R.L.** cu sediul social în com. ...., județul Teleorman, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr. ..../.....2011, și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr. ..../.....2011

Prin cererea înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr. ..../.....2011, și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman sub nr. ..../.....2011, **S.C. .... S.R.L.** - cu sediul social în com. ...., județul Teleorman -, a formulat contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr. ..../.....2010.

Cu Adresa nr. ..../.....2011 – înregistrată la D.G.F.P. Teleorman -, organul emitent al actului administrativ fiscal atacat transmite dosarul contestației împreună cu Referatul cu propunerile de soluționare, prevalându-se de dispozițiile legale în materie, respectiv Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Prin Adresa nr. ..../.....2011 s-a solicitat Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman o *cercetare la fața locului* pe bază de proces verbal în vederea lămuririi unor aspecte care fac obiectul cererii supuse revizuirii, în baza dispozițiilor pct.9.9. al Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aceasta conformându-se potrivit Adresei nr. ..../.....2011.

Totodată autoarea cererii a fost informată – potrivit Adresei nr. ..../.....2011 - că pe baza prevederilor pct.9.1. al Ordinului nr.519 din 27.sept.2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală, s-a solicitat informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, **DIRECȚIEI DE POLITICI ȘI LEGISLAȚIE ÎN DOMENIUL VAMAL ȘI NEFISCAL** din cadrul **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE**, situație în care termenul legal de soluționare a cereri de 45 de zile, reglementat de art.70, alin. (1) al OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se *prelungeste*

cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate, așa cum este prevăzut la alin. (2) al aceluiași act normativ.

În condițiile date, obiectul contestației îl constituie suma totală în cuantum de ..... lei reprezentând :

- accize: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei;
- TVA: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Fiind îndeplinite și celelalte condiții procedurale de contestare prevăzute de lege, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Teleorman, este competentă să soluționeze pe fond cererea.

I. S.C. .... S.R.L. cu sediul social în com. ...., județul Teleorman contestă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, - documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr. ..../.....2010 -, pentru suma totală în cuantum de ..... lei [accize: ..... lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei; TVA: ..... lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei].

Prin contestația depusă în termenul prevăzut de art. 177 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr.863/26.09.2005, solicită anularea actului constatator nr. .... și a Deciziei nr. .... din 2010, invocând în susținere următoarele motive:

- consideră că angajatul vamal care a întocmit documentația și a efectuat calculul privind taxele vamale și alte drepturi cuvenite bugetului este în culpă, trebuind să fie sancționat de către conducerea Biroului vamal și să i se impute suma respectivă, care răspunde de stabilirea greșită a taxei vamale.

Pentru susținerea contestației se invocă dispozițiile art.1.000 alin.3 din Codul civil, astfel că, responsabilă pentru fapta angajatului este conducerea biroului vamal, care va trebui să ia măsuri pentru recuperarea prejudiciului cauzat .

Apreciază că este abuzivă interpretarea unor acte normative, care au fost aplicate în 2006, atâta vreme cât la momentul respectiv procedura era standard, iar vama aplica Codul Vamal , precum si OMFP nr. 687/2001 .

În drept, se întemeiază contestația pe prevederile art. 1.000 alin.3 din Codul civil.

Sesizează asupra faptului că la controlul efectuat de Direcția Județeană pentru Accize si Operațiuni Vamale Teleorman, s-a constatat că la vămuirea autoturismului Opel Vectra valoarea în vamă conform OMF nr. 687/2001 a fost stabilită greșit la ..... EUR .În consecință, s-a procedat la recalcularea drepturilor vamale.

Cauza supusa soluționării apreciază a fi legalitatea și temeinicia stabilirii drepturilor vamale suplimentare pentru importul autoturismului , în condițiile în care la vămuire valoarea în vamă a fost stabilită de către organul vamal.

În fapt, contestația depusă la data de .....2006 a solicitat vămuirea unui autoturism ..... (folosit), data fabricației 2004, la care organul vamal a întocmit Declarația vamală nr. 1/2006 stabilind, conform OMF nr.687/2001, valoarea în vamă pentru autoturismul în cauza cu o vechime de "după 2 ani", adică ..... lei TVA și ..... lei accize .

Sesizează și faptul că determinarea valorii în vamă pentru autovehiculele folosite, este reglementată de Normele privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile aparținând cumpărătorilor și altor persoane fizice, aprobate prin HG nr. 428/2004, Reguli pentru determinarea valorilor în vamă, Cap 2 și art.109, pct. 6 din HG 1.114/2001 - REGULAMENTUL pentru aplicarea Codului vamal, procedând la citarea art.7-9:

ART. 7

Valorile în vamă se stabilesc prin identificarea vechimii bunului prezentat la vămuire și a caracteristicii tehnice esențiale a acestuia, în funcție de categoria de vehicul, cu cele din tabelele corespunzătoare, pe fiecare categorie de vehicul, din lista de valori în vamă conform Anexei 3 din OMFP 687/2001. (!)

ART. 8

Valorile în vamă ale autovehiculelor și vehiculelor folosite se stabilesc pornindu-se de la identificarea categoriei de vehicul cu cele din lista de valori în vamă,

ART. 9

Încadrarea bunului prezentat la vămuire în lista de valori în vamă se face folosindu-se caracteristicile principale înscrise în prima coloană, aferentă fiecărei categorii de vehicul identificate potrivit art. 7.

Încadrarea se face prin identificarea caracteristicilor tehnice din documentele însoțitoare emise de autoritățile din țara de unde provine bunul, inclusiv din nota de constatare tehnică emisă de Regia Autonomă "Registrul Auto Român", în cadrul datelor tehnice prezentate ca intervale în prima coloană din lista de valori în vamă ."

Precizează că Lista de valori în vamă este aprobată prin OMF nr.687/2001, valoarea în vamă a autoturismului în cauză este de ..... euro, având capacitatea cilindrică de 1995 cmc. și o vechime de după 2 ani astfel:
- euro –

	Valoarea	Valoarea	Valoarea	Valoarea	Valoarea	Valoarea
Capacitatea	în anul	după	după	după	după	după
cilindrică	de bază	1 an	2 ani	3 ani	4 ani	5 ani
1.901-2.000						
cmc.	17.394	8.697	.....	6.958	6.110	5.218

Este citat parțial și art.13 din HG nr.428/2004:

Pentru autovehiculele și vehiculele prezentate în vamă, biroul vamal este autorizat să stabilească valoarea în vamă, pornind de la identificarea bunului în lista de valori în vamă. Atunci când bunul prezentat la vămuire nu se regăsește în una dintre pozițiile aflate în listele prin care se stabilesc valorile în vamă pentru autovehicule și vehicule folosite, biroul vamal, ținând cont de circumstanțe, poate lua în considerare valoarea din lista de valori în vamă a unui bun cu caracteristici asemănătoare.

Autoarea cererii susține că având în vedere cele reținute și dispozițiile legale mai sus precizate, rezultă că valoarea în vamă a autoturismului s-a stabilit după vechimea și caracteristicile tehnice ale acestuia, după documentele puse la dispoziția organelor vamale (factura externă, nota R.A.R., declarația vamală, etc.), având drept consecință faptul că organele vamale au stabilit drepturile de import care au fost achitate integral.

În aceste condiții, se consideră ca fiind abuzivă atitudinea organelor vamale ca la 5 ani să facă acest control și să stabilească altceva de plată decât au stabilit inițial.

Se face trimitere și la prevederile art.56 și art.57 din Regulamentul privind aplicarea Codului Vamal al României care se referă la controlul vamal și controlul documentar, care sunt de asemenea citate.

Sesizează asupra faptului că autoritatea vamală avea atribuții clare în vederea aplicării corecte a Regulamentului vamal, astfel că *nu este corect ca un agent economic*

sa plătească după 5 ani de zile debite datorită incompetenței unor funcționari plătiți din bani publici, care trebuie să-și asume răspunderea erorii făcute și cine a greșit să plătească.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. art.61 și art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, HG nr.428/2004, OMF nr.687/2001, coroborate cu prevederile art.175, art.179, art.180 și art. 186 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005, petiționara contestă și solicită anularea Deciziei de regularizare nr. ..../.....

II. Din Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, - documente ce au fost transmise societății comerciale petiționare cu Adresa nr. ..../.....2010 -, pentru suma totală în cuantum de ..... lei [accize: ..... lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei; TVA: ..... lei; accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei], se rețin următoarele:

Din controlul efectuat la sediul D.J.A.O.V. Teleorman a rezultat că la data de .....2006 S.C. .... S.R.L., în calitate de titular, a depus la Biroul vamal ....., prin comisionarul vamal S.C. .... SRL, Declarația vamală IM ..... nr. ..../.....2006 - de import definitiv pentru 1 buc. autoturism ..... (folosit) serie șasiu nr. ...., serie motor ....., capacitate cilindrică 1995 cmc, an de fabricație 2004, motorină, culoare albastru, în valoare totală de ..... Euro, conform Facturii externe nr. .... din .....2005, având ca exportator ..... din Germania, condiția de livrare EXW BOCKEL.

Documentele depuse la autoritatea vamală au fost :

- Factura externă nr. .... din .....2005 (plus traducere legalizată);
- nota Registru Auto Roman TR/...../.....2005;
- document proveniență auto BRIEF nr. .... (plus traducere legalizată);
- Declarația vamală T1RO/.....;
- Declarația sumară nr. ..../.....2005;
- Certificat de înregistrare fiscală;
- act constitutiv societate.

Din verificarea documentelor depuse la autoritatea vamală cu Declarația vamală nr. ..../.....2006, s-a constatat faptul că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată în baza O.M.F. nr. 687/2001 deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de O.M.F. nr. 687/2001.

Astfel, în rubrica 22 – "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din factura externă, respectiv ..... EURO, această valoare transformată în lei se regăsește și la rubrica 46 " VALOARE STATISTICĂ ", respectiv ..... lei, în rubrica 47 -"CALCULUL IMPOZITĂRILOR " a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv ..... EURO; transformată în lei ..... lei.

În sensul constatărilor făcute, se apreciază ca temei de drept Legea nr.141/1997 privind Codul vama al României, în vigoare la data înregistrării declarației vamale, art. 64 alin.(1), portivit căruia : "*Importul constă în intrarea în țară a mărfurilor străine și introducerea acestora în circuitul economic.* ", și alin.(2) portivit cu care "*La importul mărfurilor, autoritatea vamală realizează procedura de vămuire și de încasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import, aplicând și măsurile de politică comercială.* "

Se mai reține că Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României, în vigoare la data înregistrării declarației vamale, la art.65, precizează: "*Taxele vamale de import se determină pe baza Tarifului vamal de import al României, care se aprobă prin lege.*"

Se face trimitere și la Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului, din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vama Comunitar, art.89, alin. (2), potrivit căruia „*Autoritățile vamale iau toate măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prevăzute.*”

Este citată și Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 350/2006, în vigoare la data constatării faptei, a cărei art.100 preia în același sens prevederile art. 61 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României: „*Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală. În cadrul termenului prevăzut la alin.(1), autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vamuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri.*”

La reverificare, s-a avut în vedere și art. 76 și 77. alin.(1) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României (în vigoare la data efectuării operațiunilor vamale de import în cauză):

- art. 76: "*Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.*";

- art. 77, alin. (1): "*Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat La Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.*

De asemenea, se apreciază că sunt aplicabile și regulile de stabilire a valorii în vamă conform Părții I - Reguli de evaluare în vamă, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr.133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr.360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare:

"*1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sînt vîndute pentru export cu destinația țării de import. (...)*"

Se mai face trimitere și la prevederile art. 77 alin (2) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României :

" (2) *La valoarea în vamă, în măsura în care au fost efectuate, dar nu au fost cuprinse în preț, se includ:*

a) *cheltuielile de transport al mărfurilor importate până la frontiera română;*

b) *cheltuielile de încărcare, de descărcare și de manipulare, conexe transportului, ale mărfurilor din import aferente parcursului extern;*

c) *costul asigurării pe parcursul extern.* "

De asemenea, se precizează că majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere au fost calculate începînd cu data de .....2006 până la data încheierii procesului verbal de control (.....2010), în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

- art. 120, alin. (1) și alin. (7) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cuantum de 0,1% pe fiecare zi de întârziere (pentru perioada .....2006 – .....2010);

- modificările aduse de OUG nr.39/2010 de modificare a OG 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010, prevederilor art. 120, alin. (1) și alin.(7), respective 0,05% pe fiecare zi de întârziere asupra perioadei ..... – .....2010);

- începând cu 01.10.2010 nivelul dobânzii aplicat a fost de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, conform modificărilor aduse de Ordonanța de Urgență nr.88/2010, Ordonanței Guvernului nr.92 /2003 (pentru perioada ..... – .....2010).

- art.120¹ (introdus prin OUG nr.39/2010 de modificare a OG 92/2003, cu aplicabilitate din data de 01.07.2010) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (cu privire la calculul penalităților de întârziere).

Se precizează că la decizia pentru regularizarea situației atacată s-a anexat Procesul verbal de control înregistrat la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr. .... din .....2010 conținând un număr de 5 (cinci) pagini.

III. Având în vedere constatările organului de inspecție fiscală, susținerile contestatoarei, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare la data producerii fenomenului economic, se rețin următoarele:

S.C. .... S.R.L., are sediul social în com. ...., județul Teleorman, CUI ....., și este înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. ..../...../1998.

În fapt, la data de .....2005 contestatoarea a introdus în țară, în calitate de importator, pe baza Declarației vamale de transit nr. .... din .....2005 și a Facturii externe nr. ..../.....2005, un autoturism marca ..... (folosit), pentru care este anexat la dosarul cauzei și Declarația sumară nr. .... din .....2005, pentru care se declară ca valoare în vamă suma de ..... euro, care transformată în lei, pe baza cursului de schimb valutar, este la nivelul valorii declarate de ..... lei.

Așa cum se reține din documentele anexate la dosarul cauzei, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman a procedat la reverificarea Declarației vamale IM ..... nr. ..../.....2006 privind importul definitiv al unui autoturism ....., rezultând că S.C. .... S.R.L., în calitate de titular, a depus la Biroul vamal ....., prin comisionarul vamal S.C. .... SRL, declarația vamală în cauză referindu-se la un autoturism folosit ..... cu următoarele caracteristici:

- serie șasiu nr. ....,
- serie motor .....,
- capacitate cilindrică 1995 cmc,
- an de fabricație 2004,
- motorină,
- culoare albastru.

Conform Facturii externe nr. .... din .....2005, având ca exportator ..... din Germania, condiția de livrare EXW BOCKEL, Valoare totală a fost de ..... Euro.

Acțiunea de reverificare întreprinsă de autoritatea vamală la sediul acesteia, bazată pe prevederile art.100, alin.1) - alin.3), din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României a avut în vedere documentele depuse de autoarea contestației cu ocazia importului definitiv, respectiv:

- Factura externă nr. .... din .....2005 (plus traducere legalizată);
- nota Registru Auto Roman TR/...../.....2005;
- document proveniență auto BRIEF nr. .... (plus traducere legalizată);
- Declarația vamală T1RO/.....;

- Declarația sumară nr. .... / 2005;
- Certificat de înregistrare fiscală;
- act constitutiv societate.

Urmare a acestei acțiuni a rezultat faptul că baza de impozitare a drepturilor vamale datorate a fost calculată potrivit ORDINULUI M.F.P. nr. 687/2001 pentru aprobarea valorilor în vamă, deși valoarea facturată conform facturii externe a autovehiculului în cauză era superioară valorii prevăzute de acest ordin.

Astfel, se reține că la rubrica 22 – "MONEDA ȘI VALOAREA TOTAL FACTURATĂ" a fost înscrisă valoarea din factura externă, respectiv ..... EURO, această valoare transformată în lei se regăsește și la rubrica 46 " VALOARE STATISTICĂ ", respectiv ..... lei, iar la rubrica 47 -"CALCULUL IMPOZITĂRILOR " a fost înscrisă valoarea de catalog conform O.M.F.P. nr. 687/2001 (mai mică decât valoarea facturată), respectiv ..... EURO; transformată în lei, ... lei.

În sensul constatărilor făcute, se apreciază ca temei de drept Legea nr.141/1997 privind Codul vama al României, în vigoare la data înregistrării declarației vamale,

- art.64, alin.(1) - referitor la importul mărfurilor;
- art.64 alin.(2) – cu privire la procedura de vămuire și de încasare a datoriei vamale aferente drepturilor de import;
- art.65 – cu referire la taxele vamale de import ce se determină pe baza Tarifului vamal de import al României;
- art.89, alin.(2), al Regulamentului (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului, din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vama Comunitar, în ceea ce privește măsurile necesare pentru a reglementa situația mărfurilor pentru care nu s-a încheiat un regim în condițiile prevăzute;
- art.100 al Legii nr.86/2006 privind Codul vamal al României, în vigoare la data constatării faptei, și art. 61 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României, care face referire la dreptul autorității vamale ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală, verificând orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri;
- art. 76 al Legii nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României ce definește valoarea în vamă ca valoare care constituie baza de calcul a taxelor vamale;
- art. 77, alin. (1) al Legii nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României cu privire la procedura de determinare a valorii în vamă așa cum este prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat La Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte;
- pct.1. al Părții I - Reguli de evaluare în vamă, articolul 1 din Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.) ratificat prin Legea nr.133/1994, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr.360 din 27 decembrie 1994, cu modificările ulterioare care definește valoarea în vamă a mărfurilor importate ca fiind valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import;
- art. 77 alin (2) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, care precizează ce alte elemente (cheltuieli/costuri) care nu au fost cuprinse în preț, se includ la determinarea valorii în vamă, în măsura în care au fost efectuate.

Potrivit documentele anexate la dosarul cauzei, mai rezultă că la decizia pentru regularizarea situației atacată s-a anexat Procesul verbal de control înregistrat la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman sub nr. .... din

.....2010 conținând un număr de 5 (cinci) pagini, document care a stat la baza emiterii deciziei în litigiu.

Față de concluziile la care a ajuns autoritatea vamală, de obligare la plată a datoriei vamale în cuantumul contestat, autoarea cererii emite o serie de obiecții care conduc la solicitarea anulării Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, pe următoarele considerente:

- angajatul vamal care a întocmit documentația și a efectuat calculul privind taxele vamale și alte drepturi convenite bugetului este în culpă, trebuind să fie sancționat de către conducerea Biroului vamal și să i se impute suma respectivă, care răspunde de stabilirea greșită a taxei vamale, iar pentru recuperarea prejudiciului cauzat se invocă dispozițiile art.1.000 alin.3 din Codul civil;

- apreciază că este abuzivă interpretarea unor acte normative, care au fost aplicate în 2006, atâta vreme cât la momentul respectiv procedura era standard, iar vama aplica Codul vamal și OMF nr.687/2001;

- sesizează că la data de ....2006 a solicitat vămuirea unui autoturism .... (folosit), data fabricației 2004, la care organul vamal a întocmit Declarația vamală nr. ..../2006 stabilind, conform OMF nr.687/2001, valoarea în vamă pentru autoturismul în cauză cu o vechime de "după 2 ani", la care s-a calculat ..... lei TVA și ..... lei accize;

- sesizează și faptul că determinarea valorii în vamă pentru autovehiculele folosite, este reglementată de Normele privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile aparținând cumpărătorilor și altor persoane fizice, aprobate prin HG nr. 428/2004, Reguli pentru determinarea valorilor în vamă, Cap 2 și art.109, pct. 6 din HG 1.114/2001 - REGULAMENTUL pentru aplicarea Codului vamal, procedând la citarea art.7-9;

- susține că Lista de valori în vamă este aprobată prin OMF nr.687/2001, valoarea în vamă a autoturismului în cauză fiind de ..... euro, având capacitatea cilindrică de 1995 cmc. și o vechime de după 2 ani, făcând trimitere și la prevederile art.13 din HG nr.428/2004 referitor la procedura de stabilire a valorii în vamă, pornind de la identificarea bunului în lista de valori în vamă, și ținând cont de circumstanțe, putându-se lua în considerare valoarea din lista de valori în vamă a unui bun cu caracteristici asemănătoare;

- valoarea în vamă a autoturismului stabilindu-se după vechimea și caracteristicile tehnice ale acestuia, după documentele puse la dispoziția organelor vamale (factura externă, nota R.A.R., declarația vamală, etc.), drepturile de import au fost achitate integral, se consideră ca fiind abuzivă atitudinea organelor vamale ca la 5 ani să facă acest control și să stabilească altceva de plată decât au stabilit inițial, aducând în susținere prevederile art.56 și art.57 din Regulamentul privind aplicarea Codului Vamal al României care se referă la controlul vamal și controlul documentar;

Pentru considerentele reținute de petiționară și în temeiul prevederilor art. art.61 și art.141 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, HG nr.428/2004, OMF nr.687/2001, coroborate cu prevederile art.175, art.179, art.180 și art. 186 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2005, petiționara contestă și solicită anularea Deciziei de regularizare nr. ..../2010.

Se reține că procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare a avut în vedere prevederile art. 61, alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României cu privire la dreptul autorității vamale ca, *într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, sa efectueze controlul vamal ulterior al*

operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.

Cu această ocazie s-a constatat că petenta a declarat pe proprie răspundere (cf.art.40 din HG nr.1.114/2001) valoarea în vamă în vederea calculării drepturilor vamale de import în conformitate cu valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001, adică ..... euro, deși valoarea de tranzacție conform facturii externe era superioară acesteia – ..... euro, situație prin care importatorul petiționar a eludat dispozițiile legale potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte (potrivit art.77, al.1) din Legea nr.141/1997), având prima bază de determinare a valorii în vamă valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit (conf.art.1, pct.1 din Decretul nr.183/1980 și Legea nr.133/1994).*

Drept urmare organul vamal a procedat la reîntregirea valorii în vamă a autovehiculului cu diferența de valoare, stabilind diferențe suplimentare de plată privind accizele, taxa pe valoarea adăugată, precum și accesorii ale acestora, emițând în acest sens Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010.

În raport cu aceste constatări, organul de revizuire urmează să se pronunțe:

A. Cu privire la obligarea suplimentară la plată a drepturilor vamale de import de natura accizelor, în cuantum de ..... lei, și a taxei pe valoarea adăugată de ..... lei

Cauza supusă soluționării este aceea dacă măsura luată de autoritatea vamală competentă – de stabilire în sarcina firmei petiționare a sumei de 583 lei reprezentând accize și a sumei de ..... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată -, are temei legal, și se bazează de probe recunoscute de lege, în condițiile în care autoarea cererii susține că actul administrativ fiscal este nelegal și netemeinic cu privire la modul de stabilire a valorii în vamă, sesizând asupra faptului că procedura standard de vămuire s-a bazat în mod legal pe dispozițiile OMFP nr.687/2001, ordin care a fost avut în vedere de organele vamale atunci când au stabilit obligația de plată inițială; situație în care apreciază că în mod nejustificat s-a procedat la reverificarea importului bazat pe alte dispoziții legale, fără a mai ține seama de respectiva prevedere legală, precum și de dispozițiile HG 428/2004, astfel că diferențele stabilite suplimentar trebuie să cadă în responsabilitatea autorității vamale.

În vederea pronunțării unei soluții în speța dedusă judecății, organul de revizuire reține că **în drept** sunt aplicabile reglementările vamale ce urmează a fi citate, în vigoare la data efectuării importului și acordării liberului de vamă, pe baza declarației vamale, ca act unilateral cu caracter public, prin care autoarea cererii – în calitate de debitor vamal, ca titulară al unei operațiuni comerciale -, și-a manifestat voința de a plasa un autoturism (folosit), având statutul vamal de marfă străină, sub un regim vamal definitiv:

LEGE nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, în vigoare din data de 30 septembrie 1997, publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările aduse până la data de 25 august 2005:

Secțiunea a II-a

Definiții de bază

ART. 3

În aplicarea prevederilor prezentului cod, prin termenii de mai jos se înțelege:

s) *declarație vamală* - actul **unilateral** cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat;

Secțiunea a III-a

Dispoziții comune privind regimurile vamale

ART. 50

(1) Mărfurile destinate a fi plasate sub un regim vamal fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare aceluși regim.

(2) **Declarația vamală se completează și se semnează, pe formulare tipizate, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă sau utilizând un procedeu informatic agreat de autoritatea vamală.**

ART. 51

(1) Declarația vamală este acceptată de autoritatea vamală **numai** dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 50 și se înregistrează în registrul de evidență.

(2) Data declarației vamale acceptate este data înregistrării ei și determină stabilirea și aplicarea regimului vamal.

ART. 53

Declarantul are dreptul **să rectifice** sau să retragă declarația vamală depusă și acceptată de autoritatea vamală numai până în momentul începerii controlului fizic al mărfurilor.

ART. 55

(1) După acceptarea declarației vamale, autoritatea vamală procedează la controlul documentar al acesteia și al documentelor însoțitoare **și poate cere** declarantului să prezinte și alte documente necesare verificării exactității elementelor înscrise în declarație.

ART. 61

(1) **Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.**

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală **verifică orice documente**, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

(7) **Declarația vamală în detaliu și actele constatatoare încheiate de autoritatea vamală constituie titlu executoriu pentru urmărirea și încasarea drepturilor de import și export.**

ART. 76

Valoarea în vamă reprezintă acea valoare care constituie baza de calcul al taxelor vamale prevăzute în Tariful vamal de import al României.

ART. 77

(1) **Procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și**

comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

ART. 78

(1) **Valoarea în vamă se determină și se declară de către importator**, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia.

(2) Declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.

CAP. 9

Datoria vamală

Secțiunea I

Formarea datoriei vamale

ART. 141

(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

ART. 187

(1) Termenul de prescripție a dreptului de a cere plata taxelor vamale este de 5 ani și curge de la data acceptării și înregistrării declarației vamale de import.

(2) Termenele prevăzute în prezentul cod și în alte reglementări vamale se calculează potrivit normelor prevăzute în Codul de procedură civilă.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 735 din 19 noiembrie 2001 – cu modificările și completările aduse până la data de 2 septembrie 2004, aplicabilă speței în cauză:

ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, **are valoarea unei declarații pe propria răspundere** a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.

ART. 109

(1) **Determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul unor tranzacții comerciale se efectuează potrivit regulilor cuprinse în Codul vamal al României și în alte reglementări vamale. Pentru valoarea astfel stabilită se depune o declarație pentru valoarea în vamă, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.**

(6) Valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite se stabilește pe fiecare categorie de vehicule, prin ordin al ministrului finanțelor publice, ținându-se seama de vechimea și de caracteristicile tehnice ale acestora.

ANEXA 3

la regulament

DECLARAȚIE SUMARĂ

(...)

NOTĂ:

Se completează după documentele de transport sau comerciale care însoțesc bunurile.

Se înregistrează în registrul de evidență al biroului vamal.

Instrucțiuni de completare

3. Declarația pentru valoarea în vamă se depune la biroul vamal de către importator. În cazul în care este depusă prin reprezentant se completează rubrica 2.b) cu numele și adresa acestuia, răspunderea privind datele declarate fiind solidară cu cea a importatorului.

ANEXA 6

la regulament

CONDIȚIILE ȘI LIMITELE

privind introducerea și scoaterea din țară a bunurilor aparținând călătorilor și altor persoane fizice

12. Valoarea în vamă pentru bunurile introduse sau scoase din țară de călători și de alte persoane fizice stabilite în România sau în străinătate, ce nu fac obiectul unor operațiuni comerciale, se stabilește de Ministerul Finanțelor Publice, prin aprobarea listei de valori unice în vamă ale unor produse sau grupe de produse.

ORDINUL nr. 687 din 17 aprilie 2001 pentru aprobarea valorilor în vamă – emis de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE și publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 207 din 24 aprilie 2001

(...)

în baza prevederilor art. 109 alin. 4 și 6, **precum și ale pct. 12 din anexa nr. 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României**, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 bis din 9 octombrie 1997

DECIZIA nr. 175 din 3 februarie 2003 pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu – emisă de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE - DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR și publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 111 din 21 februarie 2003:

RUBRICA 47 - CALCULUL IMPOZITARILOR

Se completează atunci când sunt de plătit sau de garantat drepturi vamale, chiar dacă există o prevedere legală privitoare la amânarea plății sau la scutirea de garantare.

(...)

În a doua coloană

se înscrie baza de impozitare determinată potrivit prevederilor legale, corespunzătoare fiecărui tip de taxă.

(...)

În a patra coloană - se indică cuantumul drepturilor vamale.

RUBRICA 54 - LOCUL ȘI DATA/SEMNĂTURA ȘI NUMELE

DECLARANTULUI/REPREZENTANTULUI

Se înscriu locul și data depunerii declarației vamale, denumirea persoanei juridice care **declară** mărfurile, aplicându-se totodată ștampila acesteia. Se semnează de persoana fizică împuternicită să o reprezinte.

În cazul în care declararea se face pe baza de împuternicire de vămuire, se înscrie și numărul acesteia.

LEGEA Nr. 133 din 22 decembrie 1994 pentru ratificarea Acordului de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, a Acordului internațional privind carnea de bovină și a Acordului internațional privind produsele

lactate, încheiate la Marrakech la 15 aprilie 1994 – publicat în MONITORUL OFICIAL NR. 360 din 27 decembrie 1994, în vigoare începând cu data de 27 decembrie 1994, aplicabil speței deduse judecătii:

4. Acordul privind aplicarea art. VII al Acordului General pentru Tarife Vamale și Comerț 1994, parte integrantă a Acordului de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat prin Legea nr. 133 din 22 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 27 decembrie 1994.

II. Acordul privind evaluarea mărfurilor în vamă

(Acordul privind aplicarea articolului VII al GATT 1994)

PARTEA I

REGULI DE EVALUARE ÎN VAMĂ

Articolul 1

1. Valoarea în vamă a mărfurilor importate va fi valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import, (...)

Din analiza documentelor ce constituie dosarul cauzei, a facturii externe, așa cum a fost înregistrată în contabilitatea firmei petiționare, potrivit constatărilor din Procesul verbal de cercetare la fața locului încheiat la data de .....2011, determinarea valorii în vamă pentru stabilirea drepturilor vamale de import constând în accize și taxa pe valoarea adăugată, era necesar a se efectua potrivit dispozițiilor art.109, alin.1) din HG nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu aplicarea regulilor cuprinse în Codul vamal (art.77 și art.78), care fac trimitere la procedura de determinare a valorii în vamă pe baza valorii de tranzacție, adică a prețului efectiv plătit, nefiind incidente speței prevederile art.109, alin 6) a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României cu privire la stabilirea valorii în vamă a autovehiculelor folosite în funcție de valorile aprobate prin ordin al ministrului Finanțelor Publice în funcție de vechimea și caracteristicile tehnice, întrucât valoarea de catalog aprobată prin Ordinul M.F.P. nr.687/2001 au fost elaborate în aplicarea dispozițiilor art.109, alin.4) și alin.6), precum și ale pct.12 din Anexa 6 la Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, care se referă la stabilirea valorii în vamă a bunurilor, autovehiculelor și vehiculelor folosite introduse în țară de persoane fizice necomercianți, care nu au obligația legală de a evidenția în acte contabile valoarea unei tranzacții.

În consecință, era necesar a se avea în vedere regula stipulată la art.77 din Codul vamal al României, așa cum a fost aprobat prin Legea nr.141/1997, cu privire la determinarea valorii în vamă pe baza metodei valorii de tranzacție, adică a prețului plătit sau de plătit pentru mărfuri, neputând fi acceptată interpretarea potrivit căreia alin.6) al art.109 din HG nr.1114/2001 ar reprezenta o derogare de la principiile determinării valorii în vamă pe baza Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte.

În aceste condiții, se reține că petiționara, având calitatea de *persoană juridică* nu a avut în vedere dispozițiile legale în materie aplicabile speței deduse judecătii, la data producerii fenomenului economic, respectiv la data întocmirii DVI nr. ..../.....2006, având drept consecință declararea unei valorii în vamă subvaluate, situație față de care este responsabilă, având în vedere consecința rezultată de diminuare nelegală a datoriei vamale de natura accizelor și a taxei pe valoare adăugată contestate.

Este de reținut și modul de interpretare identic este dat și de MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE prin Direcția de Politici și Legislație în Domeniile Vamal și

Nefiscal, care – prin Adresa nr.435.104/PG/16.02.2011 – referitor la modalitatea de stabilire a valorii în vamă în cazul importului definitiv al autoturismelor second hand, efectuat de persoane juridice, prin care se subliniază necesitatea aplicării Decretului de Stat nr.183 din 11 iunie 1980 prin care au fost acceptate unele rezultate ale negocierilor multilaterale din cadrul Acordului general pentru tarife și comerț – GATT – runda Tokyo, printre care și Acordul privind articolul VII al Acordului general pentru tarife și comerț încheiat la Geneva la 12 aprilie 1979 și protocolul la acest acord, încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, prevederi reconfirmate prin Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț, ratificat de România prin Legea nr.133/1994, potrivit cărora se reglementează determinarea valorii în vamă pentru mărfurile care fac obiectul importurilor, respectiv valoarea de tranzacție, adică prețul efectiv plătit sau de plătit, pentru mărfurile când acestea sunt vândute pentru export cu destinația țării de import cu ajustările permise prin acord, fără a fi aplicabile prevederile art.109, alin.6) din HG nr.1114 /2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, acesta se referă la valoarea în vamă a autovehiculelor și a vehiculelor folosite, introduse în țară de călători și alte persoane fizice, cum rezultă și din pct.12 al Anexei nr.6 la regulament; precizând totodată că Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr.687/2001 a fost aplicabil până la data abrogării sale prin Ordinul ministrului Finanțelor Publice nr. 1.076/26.06.2006, mai puțin Anexa 6 care își încetează aplicabilitatea începând cu data de 01.01.2006.

Nu pot fi reținute argumentele societății contestatoare, în soluționarea favorabilă a cauzei, cu privire la trimiterile făcute la dispozițiile HG nr.428/2004, care nu este incidentă cauzei deduse judecătii, având în vedere următoarele considerente:

- prevederea legală din care sunt citate în susținere, art.7, art.9 și art.13 deși acestea se referă numai pentru determinarea valorii în vamă pentru bunurile aparținând persoanelor fizice, în condițiile în care importatorul, în situația dată, este o persoană juridică; (HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 428 din 23 martie 2004 pentru aprobarea Normelor privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile aparținând călătorilor și altor persoane fizice publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 7 aprilie 2004);

- în situația citării art.7 din hotărâre, adus în susținere, cu referire la stabilirii valorii în vamă în funcție de caracteristicile tehnice ale vehiculului, prin identificarea vechimii bunului prezentat la vămuire din listele de valori în vamă, este adăugată în plus față de dispoziția legală, mențiunea conform Anexei 3 din OMFP 687/2001, cu toate că prevederea în cauză nu face nici o trimitere la aceasta !

- în cazul citării art.9, cu privire la modalitatea încadrării bunului prezentat la vămuire în lista de valori în vamă, susține fără temeii că respectiva listă de valori în vamă este aprobată prin Ordinul MFP nr.687/2001, în situația în care acesta a fost emis anterior publicării HG nr.428/2004 ;

- de asemenea, și prevederile art.13, referitor la determinarea valorii în vamă a unui autovehicul sunt citate cu omisiuni legate de faptul că articolul se referă la autovehiculele și vehiculele prezentate în vamă, aparținând persoanelor fizice, că biroul vamal, ținând cont de circumstanțe, poate lua în considerare: valoarea din lista de valori în vamă a unui bun cu caracteristici asemănătoare sau, dacă acest lucru nu este posibil, prețul înscris în factura de achiziție a bunului, precum și faptul că circumstanțele vor viza în special suspiciunile cu privire la subevaluarea bunului, devalorizarea monedei de tranzacție, perioada care s-a scurs de la achiziție și până la vămuirea bunului.

Susținerea petiționarei cu privire la faptul că angajatul vamal a întocmit declarația vamală în vederea calculării drepturilor vamale, acesta fiind în culpă pentru stabilirea eronată a valorii în vamă, nu are temeii legal, întrucât contravine în mod flagrant prevederilor art.3, lit.s) și art.50, alin.2) ale LEGII nr. 141 din 24 iulie 1997 precum și ale

art. 40 din HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 1.114 din 9 noiembrie 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, așa cum sunt citate în drept, potrivit cu care declarația vamală reprezintă actul unilateral cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un regim vamal determinat, și se completează și se semnează, de către titularul operațiunii sau de către reprezentantul său, în formă scrisă, având valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește exactitatea datelor înscrise în declarația vamală.

În susținere vin și dispozițiile art.77, alin.(1) și art.78, alin. (1) Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României, potrivit cu care *procedura de determinare a valorii în vamă este cea prevăzută în Acordul privind aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț (G.A.T.T.), încheiat la Geneva la 1 noiembrie 1979, la care România este parte, iar valoarea în vamă se determină și se declară de către importator, care este obligat să depună la biroul vamal o declarație pentru valoarea în vama, însoțită de facturi sau de alte documente de plată a mărfii și a cheltuielilor pe parcurs extern, aferente acesteia în condițiile în care declarația de valoare în vamă poate fi depusă și prin reprezentant, în acest caz răspunderea fiind solidară.*

În condițiile date, este de reținut că Declarația vamală de import constituie actul juridic **întocmit de operatorul economic contestator** prin care acesta își asumă **toată responsabilitatea** privind corecta declarare a valorii în vamă a mărfurilor prezentate la vămuire, care prin înregistrare la autoritatea vamală este acceptat de aceasta și declanșează operațiunea de vămuire.

Cât privește trimerile făcute de petiționară la dispozițiile art.56 și art.57 din Regulamentul privind aplicarea Codului vamal al României cu privire la controlul vamal care se face prin verificarea documentelor necesare efectuării vămuirii, cu privire la corectitudinea completării declarației vamale în detaliu, existența documentelor anexate declarației vamale în detaliu potrivit regimului vamal solicitat și verificarea concordanței între acestea, este necesar a se reține că procedura urmată de autoritatea vamală privind acțiunea de reverificare are în vedere prevederile art. 61, alin. (1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României cu privire la dreptul autorității vamale ca, *într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor prin verificarea oricăror documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite.*

Este necesar a se mai reține și faptul că în sensul aplicării dispozițiilor art.61, al. (1) precum și ale art.187, al.(1) ale LEGII nr. 141 din 24 iulie 1997 privind Codul vamal al României, pe baza principiului că legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, acordarea regimului vamal solicitat de operatorul economic, precum și vămuirea mărfurilor se realizează în condițiile în care timpul afectat acestei activități, cât și posibilitățile concrete de acțiune ale autorității vamale, sunt limitate. Astfel că autoritatea nu are posibilitatea să execute decât un *control formal* asupra documentelor prezentate, un control vamal fizic prin sondaj, orientat în special asupra determinării felului mărfurilor și un control cantitativ bazat pe mențiunile existente în documentele de transport sau în facturi (ca principiu).

Autoritatea vamală este însă investită cu răspundere, deloc lipsită de importanță, a respectării tuturor condițiilor stabilite de lege pentru acordarea regimului vamal solicitat de persoana juridică solicitantă.

În această situație apare absolut necesar ca autoritatea vamală să poată efectua, ulterior acordării liberului de vamă, un *control aprofundat*, executat în această situație în

special asupra documentelor depuse împreună cu declarația vamală, precum și a documentelor comerciale și evidențelor materiale și contabile.

În concluzie, liberul de vamă se acordă sub prezumția exactității datelor consemnate în declarația vamală, ulterior, în interiorul termenului de prescriere, autoritatea vamală competentă, având posibilitatea de a verifica bunacredința a titularului operațiunii, la furnizarea informațiilor.

Ca urmare, depunerea și acceptarea declarației vamale nu este echivalentă cu o verificare pe fond a operațiunii, acordarea liberului de vamă fiind efectuată su rezerva unei reverificări ulterioare cu privire la exactitatea informațiilor furnizate prin declarația vamală.

Dacă în urma acestui control ulterior aprofundat rezultă diferențe de taxe vamale, acestea se datorează statului de operatorul economic sau, după caz, autoritatea vamală le restituie acestuia.

În vederea întăririi convingerii organului de revizuire sub acest aspect, s-a procedat la solicitarea efectuării unei *cercetări la fața locului*, pe bază de proces verbal, în baza dispozițiilor pct.9.9. al Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, ocazie cu care s-a reținut că agentul economic petiționar a înregistrat în evidențele contabile valoarea de tranzacție pentru achiziționarea autoturismului ..... (folosit) la nivelul valorii de ..... euro, transformat în lei, la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării declarației vamale de 3,6907 lei, respectiv ..... lei, pe baza Facturii externe nr. .... din .....2005.

Mai mult, prin contestația depusă, agentul economic contestator pe de o parte susține că dispozițiile legale pe baza cărora s-a determinat datoria vamală la data efectuării importului sunt cele care au fost aplicate speței deduse judecării, susținând în același timp că responsabilitatea pentru obligațiile de plată stabilite ulterior cade în sarcina autorității vamale, pentru aplicarea eronată a reglementărilor vamale cu privire la determinarea de către aceasta a valorii în vamă în cazul atoturismului second hand importat.

Așa fiind, este necesar a se reține că în conformitate cu prevederile legale citate anterior, autoritatea vamală competentă are dreptul de a reconsidera cuantumul drepturilor vamale de import, în condițiile în care solicitantul știa sau ar fi trebuit să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete, în speță, aceste informații fiind consemnate în declarația vamală. Contestatoarea, în calitate de titular al operațiunii, ca persoană juridică, trebuia să cunoască faptul că prevederile legale sesizate în susținere – HOTĂRÂREA GUVERNULUI nr. 428 din 23 martie 2004 pentru aprobarea Normelor privind determinarea valorii în vamă pentru bunurile aparținând călătorilor și altor persoane fizice publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 307 din 7 aprilie 2004 - nu îi sunt aplicabile, potrivit principiului de drept conform căruia *nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii*.

Cât privește invocarea faptului că în situația unei posibile erori privind stabilirea eronată a datoriei vamale la momentul importului, culpa revenind exclusiv organului vamal, făcând trimitere la art.1000, alin.3) Cod civil, este necesar a se reține că într-o astfel de situație, ca principiu, nu ne putem afla în prezența unei răspunderi delictuale, la baza căreia stă culpa procesuală ci, a unei răspunderi juridice legale prevăzute de legea fiscală care exclude ideea de culpă prevăzută de art.998 ș.u. Cod civil. (potrivit practicilor juridice desprinse din jurisprudența națională; ex. soluția dată într-o astfel de speță de Tribunalul Mureș – Secția Contencios Administrativ și Fiscal – Sentința civilă nr. ..../.....2007).

Față de aceste considerente, și având în vedere dispozițiile art.213, alin.(1) din OG nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la soluționarea contestației în limita sesizării, organul de revizuire urmează să se pronunțe în cele ce urmează, cu privire la:

A.a) Contestarea sumei de ..... lei, reprezentând accize

Având în vedere faptul că argumentele aduse de petiționară nu sunt de natură să modifice concluziile autorității vamale așa cum au fost consemnate în Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, pe baza argumentelor prezentate anterior cu privire la determinarea valorii în vamă, organul de revizuire reține că în vederea soluționării acestui capăt de cerere, **în drept** sunt aplicabile dispozițiile legale ce urmează:

LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările aduse până la data de 19 ianuarie 2006

Importul

ART. 167

(1) *În înțelesul prezentului titlu, **import reprezintă orice intrare de produse accizabile în România,**(...)*

Plata accizelor la bugetul de stat

ART. 193

(1) *Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată al accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.*

(2) *În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv sau într-un regim vamal de import cu exceptarea de la plata tuturor sumelor aferente drepturilor de import, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.*

CAP. II

Alte produse accizabile

Sfera de aplicare

ART. 207

Următoarele produse sunt supuse accizelor:

g) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv din import rulate, cu codurile: NC 8703 21; 8703 22; 8703 23 19; 8703 23 90; 8703 24; 8703 31; 8703 32 19; 8703 32 90; 8703 33 19 și 8703 33 90;

Nivelul și calculul accizei

ART. 208

(5) *Nivelul accizelor pentru autoturisme sau autoturisme de teren, inclusiv din import rulate:*

2. Autoturisme echipate

cu motor Diesel:

b) cu capacitate cilindrică

între 1.601 și 2.000 cmc

Acciza pentru autoturisme sau autoturisme de teren rulate(%): 5.5

Plătitori de accize

ART. 209

(1) *Plătitori de accize pentru produsele prevăzute la art. 207, cu excepția celor prevăzute la lit. a)-c), sunt agenții economici - persoane juridice, asociații familiale și persoane fizice autorizate - care produc sau importă astfel de produse.*

Exigibilitatea

ART. 211

Momentul exigibilității accizei intervine:

b) pentru produsele importate, la data înregistrării declarației vamale de import.

Plata accizelor la bugetul de stat

ART. 212

(2) Pentru alte produse accizabile, provenite din import, plata se face la momentul înregistrării declarației vamale de import.

În condițiile date, având în vedere dispozițiile legale în materie citate, raportate la argumentele aduse de petiționară în susținerea cauzei soluția ce urmează a fi dată pe cale de consecință este cea de **respingere** a contestației, pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată**.

Așa fiind, argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației – analizate în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie -, nefiind de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, cu privire la acest capăt de cerere.

A.b) Contestarea taxei pe valoarea adăugată în cuantum de ..... lei

Așa cum s-a concluzionat și la pct.A.a) al prezentei decizii, ținând cont de faptul că argumentele aduse de petiționară nu sunt de natură să modifice concluziile autorității vamale așa cum au fost consemnate în Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, pe baza argumentelor prezentate anterior cu privire la determinarea valorii în vamă, organul de revizuire reține că în vederea soluționării acestui capăt de cerere, **în drept** sunt aplicabile dispozițiile legale ce urmează a fi citate:

LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările aduse până la data de 19 ianuarie 2006

Baza de impozitare pentru import

ART. 139

*(1) Baza de impozitare pentru un import de bunuri este constituită din valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă taxele vamale, comisionul vamal, accizele și alte taxe, **exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorate pentru importul de bunuri.***

Sfera de aplicare

ART. 126

(2) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprinde și importul de bunuri.

Exigibilitatea pentru importul de bunuri

ART. 136

În cazul unui import de bunuri, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data când se generează drepturi de import pentru bunurile respective, conform legislației vamale în vigoare.

(5) Cota aplicabilă pentru un import de bunuri este cea aplicată în interiorul țării pentru livrarea aceluiași bun.

ART. 150

(1) Pentru operațiunile din interiorul țării, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt:

a) persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile realizate;

(2) La importul de bunuri, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt persoanele care importă bunuri în România. Persoanele fizice datorează taxa pe valoarea adăugată pentru bunurile introduse în țară, potrivit regulamentului vamal aplicabil acestora.

ART. 157

(2) Taxa pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri, cu excepția celor scutite de taxa pe valoarea adăugată, se plătește la organul vamal, în conformitate cu regulile în vigoare privind plata drepturilor de import.

Așa fiind, pe baza dispozițiile legale în materie citate, raportate la argumentele aduse de petiționară în susținerea cauzei, soluția ce urmează a fi dată pe cale de consecință este cea de **respingere** a contestației, pentru acest capăt de cerere, **ca neîntemeiată**.

Drept urmare, argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației – analizate în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie -, nefiind de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, cu privire la acest capăt de cerere.

B. Referitor la obligarea la plată a accesoriilor (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) în cuantum total de ..... lei, aferente accizelor datorate

În vederea soluționării acestui capăt de cerere, este de reținut că în drept sunt aplicabile dispozițiile **ORDONANȚEI nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată**, privind Codul de procedură fiscală – publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 513 din 31 iulie 2007 -, cu modificările și completările aduse până la data de 30 septembrie 2010, care prevede:

ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi (majorări de întârziere) și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 119 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010:
Art. 119 va avea cuprinsul prevăzut la pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ.

ART. 120

Dobânzi (Majorări de întârziere)

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art. 120 a fost modificat de pct. 9 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Art. 120¹ a fost introdus de pct. 11 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010.

Cauza supusă soluționării este aceea dacă obligațiile de plată accesorii stabilite în sarcina societății comerciale petiționare sunt datorate, în condițiile în care debitul de natura accizelor stabilit suplimentar este de asemenea datorat.

Organul de revizuire, în urma analizării documentelor care constituie dosarul cauzei, raportat la cadrul legislativ mai sus citat, apreciază că organul vamal a procedat la stabilirea obligațiilor fiscale accesorii în cuantumul contestat, prin aplicarea dispozițiilor legale în materie.

În cazul creanțelor fiscale cu scadență anterioară datei de 01 iulie 2010, fiind calculate majorări de întârziere, iar începând cu această dată se datorează dobânzi și penalități de întârziere, caz în care termenele în funcție de care se stabilește nivelul penalităților de întârziere încep să curgă de la data de 01 iulie 2010. (potrivit art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 39 din 21 aprilie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 278 din 28 aprilie 2010, începând cu data de 1 iulie 2010, conform alin. (1) al art. III din același act normativ).

Cum din documentele anexate dosarului cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, și nici autoarea cererii nu aduce argumente și probe materiale de natură să combată constatările din actul administrativ fiscal atacat, urmează a se proceda la **respingerea ca neîntemeiată** contestația referitoare obligațiile de plată accesorii în cuantum total de ..... lei aferente obligației de plată privind accizele, atâta timp cât debitul de natura accizelor stabilit suplimentar este datorat.

Așa fiind, argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației – analizate în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie -, nefiind de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, conduce la concluzia implicită

a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, cu privire la acest capăt de cerere.

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – adagiul latin aplicat speței deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

C. Cu privire la obligarea la plată a accesoriilor (majorări, dobânzi și penalități de întârziere) în cuantum total de ..... lei, aferente taxei pe valoarea adăugată datorată.

În condițiile date, așa cum au fost motivate în mod analitic la pct.B al prezentei decizii în cazul accesoriilor aferentelor debitului de natura accizelor, raportate la susținerile petiționarei, reținându-se și faptul că din documentele anexate dosarului cauzei aflat în soluționare nu se desprind elemente care să ducă la concluzia că nu au fost respectate dispozițiile legale în materie citate, privind debitul de natura taxei pe valoarea adăugată atacată, și nici autoarea cererii nu aduce argumente și probe materiale de natură să combată constatările din actul administrativ fiscal atacat, urmează a se proceda la **respingerea ca neîntemeiată** contestația referitoare obligațiile de plată accesorii în cuantum total de ..... lei aferente obligației de plată privind TVA, atâta timp cât debitul stabilit suplimentar este datorat.

Așa fiind, argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației – analizate în limitele sesizării, potrivit dispozițiilor legale în materie -, nefiind de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat, conduce la concluzia implicită a menținerii celor stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, cu privire la acest capăt de cerere.

Ceea ce este accesoriu urmează situația a ceea ce este principal – *accessorium sequitur principalae* – principiu de drept aplicat și acestei spețe deduse judecătii, exprimă dependența necesară a regimului juridic a unui drept, de regimul juridic al unui alt drept.

*
*   *
*

Având în vedere considerentele de fapt și de drept arătate, în temeiul H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, a H.G. nr.109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a HG nr.1050/2004 privind Normele de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum și a Ordinului Președintelui A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Teleorman

DECIDE :

Art.1. Se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC ..... SRL .....** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. ..../.....2010 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Teleorman, sinteză a Procesului verbal de control nr. ..../.....2010, menținându-se – în consecință – în sarcina petitionarei obligațiile de plată accesorii stabilite suplimentar în cuantum total de ..... lei reprezentând :

- accize: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei;
- TVA: ..... lei;
- accesorii aferente (majorări, dobânzi și penalități): ..... lei.

Art.2. Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în termen de 6 luni de la data comunicării.

Art.3. Prezenta a fost redactată în 5 (cinci) exemplare, egal valabile, comunicate celor interesați.

Art.4. Biroul de soluționare a contestațiilor va duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

.....,

DIRECTOR EXECUTIV